Lietas arhīva Nr. CA-1477-20/22
ECLI:LV:RAT:2020:1204.C30519312.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2020.gada 4.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
apspriedes priekšsēdētāja tiesnese Inese Grauda,
tiesneši Uldis Danga un Ilze Ošiņa
izskatīja rakstveida procesā Brīvības bulvārī 34, Rīgā civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par valdījuma tiesību atjaunošanu, izlikšanu no dzīvojamās telpas, zaudējumu un procentu piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.janvāra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a

[1] 2012.gada 9.janvārī prasītāja /pers. A/ cēla Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par valdījuma tiesību atjaunošanu, izlikšanu no dzīvojamās telpas un zaudējumu piedziņu.

[1.1] 2010.gada 7.oktobrī starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts pirkuma līgums, ar kuru /pers. C/ pārdeva un prasītāja nopirka nekustamo īpašumu /adrese/.

Prasītājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/ tika nostiprinātas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/2010.gada 13.oktobrī.

2011.gada 5.aprīlī atbildētājs iesniedza Rīgas apgabaltiesā prasības pieteikumu par pirkuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošiem no to noslēgšanas dienas un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu. Atbildētājs prasības pieteikumā norāda, ka attiecībā uz viņu ir notikusi krāpšana, kuras rezultātā viņš zaudējis tiesību uz dzīvokļa īpašumu.

[1.2] Prasītāja, atnākot uz sev piederošo dzīvokli, konstatēja, ka dzīvoklī dzīvo atbildētājs kopā ar /pers. C/, kuri atteicās dzīvokli atbrīvot. Līguma noslēgšanas dienā, 2010.gada 7.oktobrī, pārdevējs /pers. C/ iesniedza izziņu no Rīgas Austrumu izpilddirekcijas, kurā tika apliecināts, ka atbildētājs ir deklarēts dzīvesvietā /adrese A/, savukārt pēc līguma noslēgšanas, 2010.gada 15.oktobrī, atbildētājs nepamatoti ir deklarējis dzīvesvietu strīdus dzīvokļa īpašumā. Līdz ar to prasītājai ir pamats domāt, ka no atbildētāja un /pers. C/ puses notika afēra, jo, pat neskatoties uz to, ka dzīvoklis juridiski tika pārdots prasītājai, atbildētājam ir pilnīgas varas tiesības pār to, jo ar draudiem un spaidiem viņš neļauj prasītājai lietot viņai piederošo īpašumu.

[1.3] Pēc īpašuma tiesību nostiprināšanas zemesgrāmatā prasītāja ir mēģinājusi nomainīt dzīvokļa atslēgas, taču atbildētājs nomainīja dzīvokļa atslēgas atpakaļ. Tādējādi ir pamats secināt, ka valdījums prasītājai ir atņemts ar varu, līdz ar to ir pamats novērst valdījuma traucējumu un atjaunot valdījumu saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 9.pantu, Civillikuma 909., 911.pantu.

[1.4] Prasītāja uzskata, ka prasībā ir jāietver prasījums par atbildētāja izlikšanu no patvarīgi aizņemtās dzīvojamās telpas saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu. Ņemot vērā, ka atbildētājam nav nedz īpašuma, nedz lietošanas tiesības uz dzīvojamās telpas īres līguma pamata uz strīdus dzīvokli, ir pamats secināt, ka atbildētājs aizņem strīdus dzīvokli patvarīgi.

[1.5] Atbildētāja rīcības dēļ prasītāja bija spiesta vērsties SIA „Juridiskais birojs "GELIOS"" pēc juridiskās palīdzības, līdz ar ko prasītājai radušies zaudējumi 300 Ls. Saskaņā ar Civillikuma 1770., 1775., 1779.pantu pastāv visi priekšnosacījumi, kas nepieciešami zaudējumu atlīdzināšanai.

Pamatojoties uz Civillikuma 909., 910., 911., 914., 927., 994., 1013., 1415., 1459.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 9.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu, lūdz uzlikt par pienākumu atbildētājam novērst prasītājas valdījuma traucējumus, kas saistīti ar iekļūšanu dzīvokļa īpašumā /adrese/; izlikt atbildētāju ar visām personām, kas dzīvo kopā ar atbildētāju, no patvarīgi aizņemtās dzīvojamās telpas /adrese/ bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas; piedzīt no atbildētāja prasītājas labā izdevumus par juridisko apkalpošanu 300 Ls jeb 426,86 EUR; atjaunot prasītājai valdījuma tiesības pār dzīvokļa īpašuma /adrese/; piedzīt no atbildētāja visus tiesāšanās izdevumus.

[2] Prasības pieteikumā tika ietverts pieteikums par prasības nodrošināšanu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša 2012.gada 31.janvāra lēmumu prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu tika noraidīts.

[3] 2012.gada 29.februārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā tika saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst pilnīgi.

[3.1] Atbildētājs strīdus dzīvokļa pārdošanu uzskata par nelikumīgu. Par minēto faktu 2010.gada 24.novembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirknis pieņēma atbildētāja iesniegumu un pievienoja to kriminālprocesa Nr./numurs/ materiāliem, kā arī kriminālprocesa ietvaros apcietinātāja /pers. D/ un /pers. C/. Minēto dzīvokli prasītāja iegādājās no /pers. C/.

[3.2] Lietas apstākļi liecina, ka atbildētājs tika nelikumīgi izdeklarēts no dzīvokļa 2010.gada 7.oktobrī, jo pilnvara /pers. D/ tika atsaukta 2010.gada 5.oktobrī. Attiecīgi prasību par atbildētāja izlikšanu no dzīvokļa nevar pamatot ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu, jo atbildētājs nevar tikt uzskatīts par īrnieku. Starp pusēm pastāv strīds par īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu. Minēto apliecina 2011.gada 5.aprīlī atbildētāja Rīgas apgabaltiesā iesniegtais prasības pieteikums par pirkuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošiem no noslēgšanas brīža un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

[3.3] Prasītājs apgalvojums, ka no atbildētāja un /pers. C/ puses notika afēra, neatbilst patiesībai, tie nav apstiprināti ar faktiem un pierādījumiem. Turpretim prasītāja, zinot par strīda esību, vairākas reizes ir mēģinājusi izlikt atbildētāju no dzīvokļa, kā arī 2011.gada februārī nomainīja dzīvokļa atslēgas, par ko atbildētājs bija spiests ziņot policijai.

[4] 2018.gada 1.oktobrī prasītāja Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā iesniedza prasības pieteikuma grozījumus par zaudējumu un procentu piedziņu.

[4.1] Starp prasītāju un atbildētāju vairs nepastāv strīds par valdījuma tiesībām, jo atbildētājs ir atbrīvojis dzīvojamās telpas, līdz ar to prasību daļā par valdījuma tiesību atjaunošanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas prasītāja vairs neuztur.

[4.2] Savukārt prasību daļā par zaudējumu atlīdzību prasītāja uztur un groza sākotnējā prasības pieteikuma priekšmetu, palielinot zaudējumu apmēru.

Laika periodā no 2010.gada 7.oktobra līdz 2018.gada janvārim prasītājai bija liegta piekļuve viņas nekustamajam īpašumam, turklāt atbildētājs nav veicis nekādu rēķinu apmaksu. Būdama nekustamā īpašuma īpašniece, prasītāja kopš 2010.gada 7.oktobra saņem rēķinus par komunālajiem maksājumiem un nekustamā īpašuma nodokli, kurus apmaksā pilnā apmērā, proti, kopā par 5384,26 EUR.

[4.3] Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītāja atbildētāja parādsaistībām pievieno likumiskos 6% procentus, kas kopsummā veido 856,55 EUR.

Pamatojoties uz Civillikuma 1765., 1775., 1779.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja prasītājas labā zaudējumus 6240,81 EUR, kas sastāv no apmaksāto komunālo maksājumu kopsummas 5384,26 EUR un likumisko procentu summas 856,55 EUR; izdevumus par juridisko apkalpošanu 426,86 EUR, kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

[5] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.janvāra spriedumu prasība tika apmierināta daļēji; no atbildētāja prasītājas labā tika piedzīti zaudējumi 5384,26 EUR, likumiskie procenti par laika periodu no 2011.gada februāra līdz 2018.gada 31.maijam 856,55 EUR un tiesas izdevumi par valsts nodevu 572,49 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 6818 EUR; tika atzītas prasītājas tiesības saņemt 6% gadā no neatmaksātās pamatsummas 5384,26 EUR līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai); tika izbeigta tiesvedība prasības daļā par valdījuma tiesību atjaunošanu un izlikšanu; tika noraidīta prasība daļā par zaudējumu 426,86 EUR piedziņu; no atbildētāja valsts labā tika piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 12,26 EUR.

[5.1] Pirmās instances tiesa pieņēma prasītājas atteikšanos no prasības daļā un atzina, ka tiesvedība lietā ir izbeidzama daļā par valdījuma tiesību atjaunošanu un izlikšanu, jo ir konstatēts tiesvedības izbeigšanas pamats atbilstoši Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktam.

[5.2] Izvērtējot prasību daļā par zaudējumu 5384,26 EUR piedziņu, tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1779.pantu un tiesību doktrīnu, atzina, ka lietā ir konstatēta atbildētāja prettiesiska rīcība, kas radījusi zaudējumus prasītājai, t.i., pierādīts, ka zaudējumi, kurus lūdz piedzīt prasītāja, nodarīti atbildētāja vainas dēļ.

Prasītājai īpašuma tiesības uz strīdus dzīvokļa īpašumu nostiprinātas 2010.gada 13.oktobrī. Atbildētājs strīdus dzīvojamo telpu ir atbrīvojis 2018.gada februārī, par ko lietā strīda nav. Tāpat atbildētājs neapstrīd, ka par laiku, kad lietojis minēto dzīvojamo telpu, nav veicis maksājumus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem. Līdz ar to tiesa atzina, ka laikā no 2010.gada 13.oktobra, kad prasītājai tika nostiprinātas īpašuma tiesības, līdz 2018.gada februārim atbildētājs dzīvojamo telpu /adrese/ lietojis bez jebkāda tiesiska pamata.

Pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otro daļu, 44.pantu, tiesa atzina, ka apstākļos, kad atbildētājs aizņēmis un lietojis strīdus dzīvokļa īpašumu bez jebkāda tiesiska pamata, tādējādi liedzot prasītājai kā īpašniecei izlietot savas tiesības, atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājai nodarītos zaudējumus.

No prasītājas iesniegtā aprēķina un veiktajiem maksājumiem izriet, ka dzīvokļa īpašuma saistīto maksājumu parāds no 2010.gada 13.oktobra līdz 2018.gada februārim ir 5384,26 EUR. Minēto summu tiesa atzina par zaudējumiem, kas prasītājai radušies saistībā ar to, ka atbildētājs dzīvojamo telpu laikā no 2010.gada 13.oktobra līdz 2018.gada februārim lietoja bez tiesiska pamata, un secināja, ka radušies izdevumi un to cēlonis pilnībā atbilst Civillikuma 1770.pantā sniegtajai zaudējumu definīcijai.

Atsaucoties uz Civillikuma 1784.pantu un ņemot vērā, ka atbildētājs lietā nav apstrīdējis zaudējumu summas aprēķinu un nav iesniedzis pierādījumus par to, ka būtu norēķinājies ar prasītāju par dzīvokļa lietošanu un saņemtajiem pakalpojumiem, tiesa atzina, ka prasītājas prasība ir apmierināma un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami zaudējumi 5384,26 EUR.

[5.3] Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, 1759.panta pirmo daļu un 1765.pantu tiesa atzina, ka ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem apstiprinājies prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs pieļāvis maksājumu kavējumu, līdz ar to ir pamats prasītājas aprēķināto likumisko procentu piedziņai no atbildētāja par laika periodu no 2011.gada februāra līdz 2018.gada 31.maijam 856,55 EUR.

[5.4] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai ir nosakāmas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās summas, tas ir, 5384,26 EUR, par laika periodu līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[5.5] Tiesa atzina, ka prasība daļā par 426,86 EUR kā zaudējumu par juridisko apkalpošanu piedziņu ir noraidāma. Tiesa nekonstatēja ne atbildētāja prettiesisku rīcību, ne arī vainu, kuru dēļ būtu radušies zaudējumi 426,86 EUR prasītājai, tāpēc atzina, ka nav pamata apmierināt prasītājas prasību par zaudējumu piedziņu šajā daļā. Konkrētajā gadījumā izdevumi par juridisko apkalpošanu nevar tikt atzīti par zaudējumiem, kas prasītājai radušies, un atbildētājam nav pienākums tos atlīdzināt.

[6] 2020.gada 28.janvārī atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.janvāra spriedumu, pārsūdzot to prasības apmierinātajā daļā.

[6.1] Lietas izskatīšanas laikā bija ierosināts un turpinājās kriminālprocess Nr./numurs/, un sprieduma pieņemšanas laikā jau bija ierosināta krimināllieta, kurā par aizdomās turamiem pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas par krāpšanas faktu lielos apmēros, ļaunprātīgi izmantojot cilvēku uzticēšanos un ar viltu iegūstot tiesības uz nekustamajiem īpašumiem, tika atzīti /pers. D/ un /pers. C/ (viņš pārdeva nekustamo īpašumu /adrese/ prasītājai).

Atbildētājs lūdza tiesu atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktu, bet diemžēl Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa nepamatoti neapturēja tiesvedību civillietā un izskatīja lietu.

[6.2] Atbildētājs iesniegs summu, ko tiesa nosprieda piedzīt no atbildētāja prasītājas labā, precizējumu pirms apelācijas sūdzības izskatīšanas, jo dzīvokļa /adrese/ apsaimniekotājs vēl nav izsniedzis attiecīgas izziņas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktu, 413., 414., 415., 416.pantu, līdz atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.janvāra spriedumu daļā, ar kuru apmierināta prasība; apturēt tiesvedību lietā līdz krimināllietas par krāpšanu lielos apmēros pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas izskatīšanai.

[7] Pamatojoties uz 2020.gada 5.jūnija likuma "Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likums" 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija lietu izskata rakstveida procesā, jo ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. 2020.gada 3.augustā lietas dalībniekiem tika nosūtīts tiesas paziņojums par civillietas iztiesāšanu rakstveida procesā 2020.gada 4.decembrī, nosakot termiņu līdz 2020.gada 20.novembrim papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai (2.sējums lietas 7.lapa).

Puses papildu paskaidrojumus vai citus procesuālos lūgumus neiesniedza.

M o t ī v u d a ļ a

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība daļā par zaudējumu 5384,26 EUR un procentu 856,55 EUR piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Kā redzams no atbildētāja apelācijas sūdzības, atbildētājs pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdz prasības apmierinātajā daļā. Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija izskata lietu sakarā ar atbildētāja apelācijas sūdzību prasības daļā par zaudējumu 5384,26 EUR un procentu 856,55 EUR piedziņu. Pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru tika izbeigta tiesvedība prasības daļā par valdījuma tiesību atjaunošanu un izlikšanu, kā arī tika noraidīta prasība daļā par zaudējumu 426,86 EUR piedziņu, nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pārsūdzētajā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 9.janvāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai.

[10.1] Nav pamatots atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka pirmās instances tiesa nepamatoti neapturēja tiesvedību lietā sakarā ar ierosināto kriminālprocesu Nr./numurs/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 214.panta 5. punktu tiesa var apturēt tiesvedību, ja lietas izskatīšana nav iespējama, iekams nav izšķirta cita lieta, kas jāizskata civilā, kriminālā vai administratīvā kārtībā.

Kā redzams no lietas materiāliem esošā atbildētāja lūguma pirmās instances tiesai (lietas 158.-159.lapa), atbildētājs, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktu, lūdza atlikt lietas izskatīšanu, līdz nav izskatīta krimināllieta Nr./numurs/, norādot, ka ir ierosināts un turpināts kriminālprocess Nr./numurs/, kurā par aizdomās turētajiem pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas par krāpšanu lielā apmērā ir atzīti /pers. D/ (/pers. D/) un /pers. C/.

Lietas izskatīšanas atlikšanu regulē Civilprocesa likuma 209., 210.pants, kas neparedz iespēju atlikt lietas izskatīšanu atbildētāja lūgumā minētā iemesla dēļ. Savukārt Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktā minētais tiesvedības apturēšanas pamats nav konstatējams, kā to pareizi atzina pirmās instances tiesa. No atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem ir redzams, ka, pamatojoties uz atbildētāja iesniegumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirknī ir uzsākts kriminālprocess Nr./numurs/ (1.sējums lietas 55., 60.-63.lapa), taču pierādījumi tam, ka minētais kriminālprocess būtu uzsākts pret prasītāju, lietā nav iesniegti. Atbilstoši atbildētāja lūgumā norādītajam kriminālprocesā par aizdomās turētajiem ir atzīti /pers. D/ (/pers. D/) un /pers. C/. Atbildētāja minētais apstāklis, ka /pers. C/ pārdeva nekustamo īpašumu /adrese/ prasītājai, nedod pamatu uzskatīt, ka prasītājai būtu kāda saistība ar iespējamo noziedzīgo nodarījumu. Tieši pretēji, ar spēkā stājušos Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr./numurs/ (1.sējums lietas 72.-84., 131.-143.lapa), kurā nodibinātajiem faktiem atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta otrajai daļai ir prejudiciāla nozīme lietā, nav konstatēta prasītājas nelabticīga rīcība strīdus nekustamā īpašuma iegādes laikā (skat. sprieduma 10.4.punktu). Turklāt apstāklis, ka atbildētājs īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir zaudējis, iespējams, noziedzīga nodarījuma rezultātā, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma atlīdzināt ar nekustamā īpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu saistītos izdevumus par laiku, kurā atbildētājs šo īpašumu lietoja.

Tādējādi, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā civillietas izskatīšana nav atkarīga no kriminālprocesa Nr./numurs/zskatīšanas, līdz ar ko nav pamata apmierināt atbildētāja apelācijas sūdzībā ieteikto lūgumu par tiesvedības apturēšanu lietā.

[10.2] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, atbildētājs nav precizējis prasības summu līdz apelācijas sūdzības izskatīšanai. Tā kā atbildētājs ne pirmās instances tiesai, ne arī apelācijas instances tiesai nav izteicis nevienu konkrētu iebildumu par prasītājas iesniegto prasības summas aprēķinu, Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt tā pareizību.

[11] Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, savukārt atbildētāja apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no galvenā parāda summas 5384,26 EUR.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai un otrajai daļai no atbildētāja prasītājas labā piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi atbilstoši labprātīgi apmierināto un proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram: valsts nodeva par prasības pieteikumu daļā par valdījuma tiesību atjaunošanu 50 Ls jeb 71,14 EUR, daļā par izlikšanu no dzīvojamās telpas 50 Ls jeb 71,14 EUR un daļā par zaudējumu un procentu piedziņu 469,25 EUR (prasības apmierinātā daļa 6240,81 EUR x valsts nodeva par prasības pieteikumu šajā daļā 501,35 EUR : prasības summa 6667,67 EUR) (1.sējums lietas 7., 40., 118.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 Ls jeb 4,70 EUR (1.sējums lietas 8.lapa), kopā 616,23 EUR.

Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies izdevumi pirmās instances tiesā 16,96 EUR (1.sējums lietas 2.lapa) un apelācijas instances tiesā 2 EUR (2.sējums lietas 2.lapa), kopā 18,96 EUR, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo un otro daļu piespriežami no atbildētāja. Ņemot vērā to, ka prasītāja atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai ir iemaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 Ls jeb 4,70 EUR (1.sējums lietas 8.lapa), no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama atlikusī summa 14,26 EUR (18,96 EUR – 4,70 EUR).

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204.[1]pantam atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

R e z o l u t ī v ā d a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ daļā par zaudējumu 5384,26 EUR un procentu 856,55 EUR piedziņu – apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā zaudējumus 5384,26 EUR (pieci tūkstoši trīs simti astoņdesmit četri *euro* divdesmit seši centi), likumiskos procentus par laiku no 2011.gada februāra līdz 2018.gada 31.maijam 856,55 EUR (astoņi simti piecdesmit seši *euro* piecdesmit pieci centi) un tiesas izdevumus 616,23 EUR (seši simti sešpadsmit *euro* divdesmit trīs centi), kopā 6857,04 EUR (seši tūkstoši astoņi simti piecdesmit septiņi *euro* četri centi), samaksu veicot kontā Nr./konta numurs/, AS Swedbank.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no galvenā parāda summas 5384,26 EUR.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,26 EUR (četrpadsmit *euro* divdesmit seši centi).

Noteikt /pers. B/ 10 dienu termiņu no sprieduma stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no dienas, kad spriedums ir pieejams tiesas kancelejā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības tiesas kancelejā datums – 2020.gada 4.decembris.

Tiesneši I.Grauda

U.Danga

I.Ošiņa